

Godine sjemeništa

Zašto postaje svećenik? Naš Gospodin nešto želi: što to? A na latinskom – ne baš elegantnom latinskom - ... ponavlja sam Domine, ut videam! Ut sit! Ut sit! Neka bude to što ti želiš i ono o čemu ništa ne znam!”

1.01.1918.

Zašto postaje svećenik? Naš Gospodin nešto želi: što to? A na latinskom – ne baš elegantnom latinskom - ... ponavlja sam Domine, ut videam! Ut sit! Ut sit!

Neka bude to što ti želiš i ono o čemu ništa ne znam!”.

“Vrijeme je prolazilo i dogodilo se mnogo teških i tužnih stvari o kojima vam neću pričati. Iako me ne muče, vas će ražalostiti. To su bili udarci našeg Gospodina sjekirom o drvo. Od tog drveta oblikovao je oruđe koje će se, usprkos svojoj slabosti, koristiti za njegovo Djelo. Gotovo i nesvjesno neprestano sam ponavljao Domine, ut videam! Domine, ut sit!

[Gospodine, da progledam!

Gospodine, neka bude!] Nisam znao

što je to što On želi, ali sam

nastavljao... nisam naime ništa

neobično radio, radio sam upravo

prosječno revno... To su bile godine u

Zaragozi.

Godine 1920. Josemaria je stigao u

sjemenište svetog Karla u Zaragozi,

nakon što je prvu godinu završio u

dijecezanskom sjemeništu u Logroñu

kao običan učenik. U svetom Karlu,

zbog svojeg je ponašanja i ljudskih kvaliteta, postavljen za upravitelja. Postavio ga je kardinal Soldevila, kojeg su nedugo nakon toga ubili protuvjerski fanatici.

Svakog je dana išao u obližnju baziliku gdje su prema drevnoj tradiciji častili našu Gospu od Pillara. Povjerio joj se dok je čekao konačni odgovor vezano za Božju volju. “A ja, napola slijep, neprestano sam čekao odgovor. Zašto postajem svećenik? Naš Gospodin nešto želi – što to? I na latinskom – ne baš vrlo elegantnom latinskom - ... neprestano sam ponavljao Domine, ut videam! Ut sit! Ut sit! Što je to što ti želiš, a što ja ne znam?”

Ovdje se njegova pobožnost jačala nježnim djetinjim gestama. Pričao je: “Jednog sam dana mogao ostati u crkvi nakon što su vrata bila zaključana. Zahvaljujući pomoći jednog dobrog svećenika, popeo sam

se onih nekoliko stepenica toliko dobro poznatih onima koji prate malu djecu, i prišavši blizu, poljubio sam sliku naše Majke. Znao sam da ovo nije običaj; da je ljubljenje njezinog plašta pridržano isključiv djeci i vlastima. Međutim, bio sam i jesam siguran da je mojoj Majci od Pillara bilo drago što sam tog puta zanemario protokol.”

Svoju molitvu Mariji popratio je dugim klanjanjem Euharistiji. Provodio je mnogo vremena u kapelici sjemeništa, ponekad moleći cijelu noć, na gornjem balkonu s pogledom na Svetohranište.

28. ožujka 1925: Josemaría zaređen za svećenika

U studenom 1924. stigao je hitan poziv iz Logroña: neočekivano mu je umro otac. “Moj je otac umro iscrpljen, ali svejedno sa smiješkom na usnama...” Uza svu tu nevolju obitelj Escrivá sada je bila u još težoj

ekonomskoj situaciji nego ranije. Dok je još bio u koroti zaređen je za svećenika u kapelici sjemeništa, 28. ožujka 1925. Slavio je svoju prvu svetu Misu u bazilici Naše Gospe od Pillara, do nogu ljubljene Djevice kojoj se toliko često molio. Misi su nazočili njegova majka, sestra i nekoliko bliskih prijatelja, s nakanom za mir duše njegovog oca.

Od tog je trenutka sveta Misa postala još jačim središtem njegovog života. Tijekom sv. Mise primio je neka od najvažnijih Božjih nadahnuća. Na oltaru je prikazivao svoje molbe, odande je uvijek crpio svoju snagu. Prisjećajući se vlastitog iskustva, rekao je: “Bori se da Sveta Žrtva na Oltaru zaista postane središte i korijen tvoga nutarnjeg života, tako će ti se cijeli dan pretvoriti u čin klanjanja – produljenje sv. Mise kojoj si nazočio i priprema za sljedeću. Cijeli će ti dan tada biti čin klanjanja obilat željama, posjetima Presvetom

Sakramentu i prikazivanjem svoga profesionalnog rada i svog obiteljskog života.”

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/godine-sjemenista/](https://opusdei.org/hr-hr/article/godine-sjemenista/)
(31.03.2025.)